

[Funck Jensen.]

Plads til andre. Det er dog en Fremgangsmaade, som ethvert privat Menneske kender saa udmærket til, og en Fremgangsmaade, som jeg ogsaa synes dette høje Ting en Dag før eller senere maa vænne sig til og lægge sig efter. Vi ønsker, at det Forslag, vi har stillet, maa blive sat under Afstemning, og jeg henstiller til den højttærede Formand, at dette sker inden Sagens videre Behandling.

Starcke: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller rettede et Spørgsmaal til mig om, hvordan Retsforbundet vil stille sig til Finansieringen af Forsvarets Opbygning og Hjemmeværnets Ordning. Vi fra vor Side mener, at det er Statens Opgave, hvis det ligger inden for det muliges Grænser, at værne Landets Ret og Frihed baade udadtil og indadtil, men vi mener, at et saadant Retsværn maa opbygges paa Frivillighedens Grund. Den tvungne Værnepligt er en Realitet, som bestaar i Øjeblikket, men den er ikke en Realitet, som stemmer med vore Ønsker. For det første mener vi, at et frivilligt Værn vil give en meget større Styrke. Folk der skal slæbes baglæns ind i et Forsvar, er ikke saa effektive som Folk, der forlæns og frivilligt gaar ind i det. For det andet er hele den tekniske Udvikling af Militæret blevet saaledes, at Mennesker, som med tvungen Værnepligt bliver indkaldt i 9, 11 eller 15 Maaneder, ikke opnaar tilstrækkelig Træning til at kunne udrette noget med de moderne Vaaben. Den tredje Erfaring er den Erfaring, man gjorde under Krigen, nemlig at det, der betød noget, var Frihedsbevægelsen og ikke den tvangsudskrevne Hær; det var de Mennesker, der meldte sig frivilligt, dem for hvem det betød noget. Og endelig er hele Officerskorpset, som jo paa en Maade danner Kontinuiteten og Kærnen i Hæren, netop frivilligt. Det sidste Slutpunkt paa denne Udvikling er, at vi synes, der er noget umoralsk i, at jeg skal kunne sige; jeg elsker mit Fædreland saa højt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller skal gaa ud, og lade sig slaa ihjel for det.

Derefter kommer vi til Spørgsmaalet om det finansielle. Vi ser saaledes paa det, at i et Forsvar for Danmarks Vedkommende vil vor Stilling være afhængig af, om et saadant Forsvar kan skønnes at give nogen Effektivitet, og før vi har haft Adgang til at se, hvilke Planer der er Tale om, og i hvilken Helhed et saadant dansk Forsvar skal stilles, om det er nødvendigt, om det er effektivt, eller om det ligefrem er det eneste, som maa ske kan redde Danmarks Selvstændighed —

den Situation kan nemlig komme til at foreligge —, kan vi ikke tage nogen Stilling. Vi maa vide, hvad det er, vi gør paa dette Omraade. En Oprustning fuldstændig ud i det blinde, uden at man i Forvejen ved, hvilke Maal den sigter paa, vil vi ikke binde os til. Vi mener at kunne paavise en lang, lang Række af Besparelser, som vil kunne dække de Udgifter, Forsvaret skal give.

Til sidst vil jeg lige minde om, at det er en aarhundredgammel klassisk Politik i Danmark, at Udgifterne til Militærvæsenet, den gamle Leding, hvilede som Grundskyld, som en Byrde paa de Mennesker, der havde Adgang til at beslaglægge en Del af Fædrelandets Jord, og da det er Fædrelandets Jord, der skal forsvares, er det rimeligt, at disse Byrder lægges paa Jorden.

Gustav Pedersen: Jeg vil gerne, da jeg nu er nødt til at tage Ordet, gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen. Der var nemlig det ejendommelige ved det ærede Medlems Udtalelse, at han, som stærkere end nogen anden Deltager i Skattediskussionerne har næret Afsky for enhver Form for Forbrugsafgift, i Virkeligheden slet ikke ønsker en direkte Afgift, der er praktisk gennemførlig. Hvis det ærede Medlems Forslag om at stryge den første Linie i Skalaen blev gennemført, vilde Loven teknisk lide af den Skavank, at der under den saaledes fastsatte Grænse var nogle, der havde mindre Indtægt, men mere tilbage, naar de havde betalt deres Skatter, end dem, der havde lidt mere i Indtægt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vilde faa Arbejderne i al Almindelighed til at erkende, at hvis de tjener lidt mere — det kunde f. Eks. ske ved Overarbejde —, skal de af den Grund have en mindre Nettoindtægt. Derfor er det at begynde et tilfældigt Sted paa et forholdsvis stort Beløb i Virkeligheden det samme som at torpedere en Ordning, der virkelig kan holde. Det dokumenterer klart og stærkt, at det, det ærede Medlem ønsker, kun er Agitation og overhovedet intet reelt.

Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning om det Forslag om motiveret Dagsorden; der er stillet, og sige, at ikke mindst det ærede Medlem Hr. Starckes sidste Udtalelse var tilstrækkelig talende. Det ærede Medlems Svar paa det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Spørgsmaal var jo ikke andet end Forbehold og Forbehold. Det ærede Medlem Hr. Starcke vilde se Forslagene, han vilde vide, hvordan det rent principielt kom til at ligge, han holdt en almindelig forsvarspolitisk Tale om Forskellen paa frivillig og